

ПРЕДГОВОРЪ

Человѣчеството щѣше да се намѣрва въ твърдѣ ниско състояние на своето духовно развитие подъ влиянието на грозното суевѣрие, на грубото невѣжество и на идолопоклонството, ако времената и вѣковетѣ не бихж раждали хора, предопредѣлени отъ провидението да помогнатъ на злостастното человѣчество за неговото духовно повдигане. Таквизи хора съ своитѣ велики подвизи сж пренесли на человѣчеството голѣми добрини: като сж го извели отъ тъмното царство на невѣжеството и отъ грубото суевѣрие и язичество, отворили сж пжть за постепенното му духовно развитие. Такива-то справедливо се наричатъ благодѣтели на человѣчеството. Благодарното потомство почита паметта имъ, и народитѣ, отъ среджтж на които сж тѣ излѣзли, се гордѣятъ съ тѣхъ.

Осмий вѣкъ е родилъ и за Славянството въобще, и за българитѣ частно, хора, съ които да се гордѣе всѣкий славянинъ, а особно българинъ, двама велики мжжѣе, двама даровити братя, Кирилла и Методия, които съ своитѣ апостолски подвизи сж положили здрава основа за бжджщето величие на славянството и сж го ввели въ редътъ на просвѣтитѣ и образовани народи. За това облагодѣтелство